

- Слушай! ... От напикала не ям! ... Отрехен бам, казват...
Казалият го купи тайно и ветеринарният му съставил акт.

- Не го изкарвай - отговори му Ляла.

Ивице излезе.

Ляла стана и като не знае какво да прави, се опира срещу
стената. След това се навежда, отваря дупката и взема уелтата в китка
раба. Полирва я и излиза навън, като взема от пода празната кофа.

След малко тя се връща с пълна кофа шамур и започва да
пати печеното.

На вратата се почукаа.

Ляла очудено поглежда гласа. Покосебава се за миг, след
това стига и отива да отвори. На вратата се изпечва Павел.

- Павел!

Той влезе вътре и бързо затвори вратата. Двамата се прегрънах и целуват.

- Един агент не забележа на тарама! ... казва й след по-
дунката Павел.

Ляла го поглежда тревожно.

- Проследи ли те?

- Не мога, отскубих се.

- Ина! ... казва му тя, като го държи за ръката. - Седиш!...

Не свари чай.

- Остами ... Ивице време - отвори й той. След това загри-
зано я пита: - Ти си научила вече, нали?

Ляла няма утвърдително с глава.

- Брат ми е съмнителен разбойник! - продължава ядосано Павел,
като започва да се разкопча не търпящо слягична. - Мога ли другарите
имах право? Мога ли мислят, че има опасност да потяна в бялото му!

Ляла горчиво стана при него и облиза с ръцете си шията му

- Аз не мисля това!

- Но другите мислят - отарява й с горчивина в гласа си Па-
вел.

- Какво не прави сега? - пита го Ляла.

- Запознавам доброволци в Испания.

- Павел!

Ляла го гледа втренчена известно време, след това се окъ-
патава и лицето й добива решителен израз.

- И аз ще дойда с теб! - твърдо му казва тя.

Павел усмихнато клати глава.

- Не ... - казва й Павел той. - Аз съм запосен офицер, раз-
бран от военно изкуство и хората там ще имат полза от мен. А ти ще
бъдеш го-помощна тук.

Ивице почука на прозореца.